

УДК: 338.48(477)

*Ангелко І.В., канд. екон. наук, Інститут підприємництва і перспективних технологій
Національного університету «Львівська політехніка»*

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

У статті на основі комплексного аналізу визначено сучасний стан розвитку туристичної галузі в Україні, висвітлено її особливості, проблеми та відображено перспективи розвитку в майбутньому як важливого сектору економіки та соціальної сфери.

Ключові слова: туризм, туристичний сектор економіки, зайнятість населення, державна політика, державне регулювання.

Постановка проблеми. Сьогодні туризм виступає однією з високодохідних галузей господарювання, яка в сучасних умовах глобалізації безперервно та динамічно розвивається, сприяючи вирішенню цілого комплексу життєво важливих соціально-економічних проблем. У цілому, міжнародний туризм впливає на темпи економічного зростання, поліпшення показників торгового балансу, зменшення безробіття та стабільність валютного курсу в державі [1].

За оцінками Світової ради туризму та подорожей (World Travel and Tourism council), непрямий дохід туристичної галузі у 2011 р. становив 3 трлн дол., а опосередкований дохід становив 22,8 трлн дол. [1]. За даними Всесвітньої туристичної організації (World Tourism Organization UNWTO), у 2012 р. частка туризму в світовому ВВП становила 9,3% (6630,4 млрд дол.), у світовому експорті послуг – близько 30% та 6% від обсягів світової торгівлі. Кількість же працюючих у цій галузі перевищила 260 млн осіб, а кількість туристів 1 млрд осіб (у 2012 р. послугами туристичної галузі скористалося 1035 млн осіб, у 2013 р. – 1087 млн осіб) [2; 3].

Таким чином, туризм у сучасній світовій системі господарювання займає провідні позиції та виступає невід'ємною складовою розвитку світового ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та методологічні аспекти туристичної діяльності в Україні та світі викладені в працях багатьох вітчизняних вчених, зокрема Г.В. Балабанова, І.І. Винниченка, Л.В. Воротіної, Н.А. Гук, О.П. Корольчук, Т.І. Ткаченко, Л.М. Шульгіної та інших.

Формування цілей. Незважаючи на значну кількість праць, присвячених проблемам і тенденціям розвитку туристичної галузі в Україні, та на певні успіхи в дослідженнях туризму як рушія соціально-економічного розвитку країни, актуальним залишається питання дослідження сучасного стану туристичної галузі в Україні та перспектив її розвитку в майбутньому.

Вклад основного матеріалу дослідження. Насамперед необхідно зазначити, що туристична галузь в Україні, як і світі загалом, виступає важливою складовою соціально-економічного розвитку. За даними досліджень, позитивний вплив туризму на економічну діяльність постійно зростає [1]. Зокрема, розвиток туризму в Україні істотно впливає на такі сектори економіки, як транспорт, торгівля, зв'язок, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів широкого вжитку, та є одним з найперспективніших напрямів структурної перебудови економіки, що підтримує національні традиції, стимулює розвиток народних промислів, відродження рецептів приготування цікавих і смачних страв, вимагає збереження природи та створення сприятливих соціальних умов для свого функціонування.

Для розвитку туристичної сфери в Україні існують усі передумови. Так, маючи вигідне геополітичне розташування, Україна володіє значним рекреаційним потенціалом: сприятливими кліматичними умовами, різноманітним рельєфом, мережею транспортних сполучень, культурною спадщиною тощо. Крім цього, в Україні дедалі частіше розробляються нові маршрути, розвивається готельна інфраструктура, підвищується рівень обслуговування туристів і зростає відвідуваність туристичних об'єктів. У сукупності ці передумови й сприяють динамічному розвитку туристичного бізнесу в Україні, про що свідчить аналіз туристичних потоків (рис. 1).

Джерело: складено автором за даними Державної служби статистики України

Рис. 1. Динаміка туристичних потоків в Україні у 2000–2013 рр.

Аналіз динаміки туристичних потоків дає можливість стверджувати, що в Україні впродовж 2000–2008 рр. спостерігалось збільшення кількості всіх категорій туристів. У 2009 р. відбулося зменшення кількості туристів за всіма категоріями, причому більшою мірою знизилася кількість іноземних громадян, які відвідали Україну (порівняно з 2008 р. їх кількість зменшилася на 4,6 млн осіб, або на 18,1%). Зниження кількості туристів відбулося внаслідок світової фінансової кризи, яка значно вплинула на динаміку в'їзних потоків. Разом з тим, загострення ситуації на світовому фінансовому ринку практично не відобразилося на кількості громадян України, які виїжджали за кордон (порівняно з 2008 р. їх кількість зменшилася на 200 тис. осіб, або на 1,3%). Незначне зниження виїзних потоків українських туристів у кризовий період, на наш погляд, пов'язане з тим, що громадяни України більшою мірою надавали перевагу виїздам до сусідніх країн, які не вимагали суттєвих матеріальних затрат. Так, за даними Державної служби статистики України, у 2009 р. понад 82% українських туристів виїжджали до найближчих держав, а саме: Росії (32,5%), Польщі (19,3%), Молдови (13,0%), Угорщини (10,5%), Білорусії (6,8%) [4].

Згідно з даними аналізу, у 2010 р. позитивна динаміка туристичних потоків відновилася. Так, упродовж останніх років в Україні спостерігається динамічний розвиток в'їзного туризму, відносно стабільний розвиток виїзного туризму та стабільна динаміка внутрішніх потоків, які можуть свідчити про підвищення рівня конкурентоспроможності України на міжнародній арені.

Динамічний розвиток в'їзного туризму в Україні значною мірою представлений туристичними потоками з найближчих країн. Так, за даними Державної служби статистики, у 2013 р. Україну відвідало 24,7 млн осіб, при цьому більшість іноземних туристів були з найближчих країн, а саме: з Росії – 10,3 млн осіб, Молдови – 5,4 млн осіб, Білорусії – 3,4 млн осіб, Польщі – 1,3 млн осіб [4].

Значна частина українських туристів у 2013 р. також надавала перевагу виїздам до сусідніх країн. Зокрема, Польщу відвідали 7,0 млн осіб, Росію – 6,1 млн осіб, Молдову – 2,4 млн осіб, Угорщину – 1,9 млн осіб, Білорусію – 1,7 млн осіб [4].

Значні туристичні потоки українців до Польщі та Росії, насамперед, зумовлені трудовою міграцією. Адже, як відомо, більшість громадян України (до 85%) виїжджають на роботу за кордон не на підставі відповідної візи, а за допомогою туристичних, гостьових віз, ваучерів чи запрошень [5]. Як правило, після завершення строку дії такої візи, заробітчани не афішують свою присутність в іноземній країні, оскільки переходять на нелегальне становище. Говорити про точні оцінки та підрахунки щодо обсягів трудової міграції в окремо взятій країні неможливо, оскільки мігранти не завжди працюють у тій країні, куди планували поїхати або навіть поїхали. Так, виїзд українців до Польщі необов'язково означає, що це їх остаточне місце призначення. Офіційно в'їхавши в шенгенську зону, мігрант може опинитися нелегалом у будь-якій іншій країні – учасниці цього договору. Тобто Польща, у багатьох випадках, відіграє свого роду роль перевального пункту, звідки люди вже їдуть до Італії, Іспанії, Португалії та Австрії. Росія ж взагалі не має візового режиму з Україною.

Упродовж останніх років, в Україні досить поширеними залишаються і внутрішні потоки. Власне вони більшою мірою представлені сільським зеленим туризмом, адже, як показує практика, селяни продовжують здавати в оренду туристам кімнати або цілі житлові будинки (котеджі) для відпочинку [6, с. 160]. Вартість однієї доби зданого в оренду приміщення є різною і залежить від регіону відпочинку та умов, які пропонуються. Так, у Карпатах доба орендованої кімнати туристу обійдеться у 50–100 грн, а разом із харчуванням – у 150–200 грн [7].

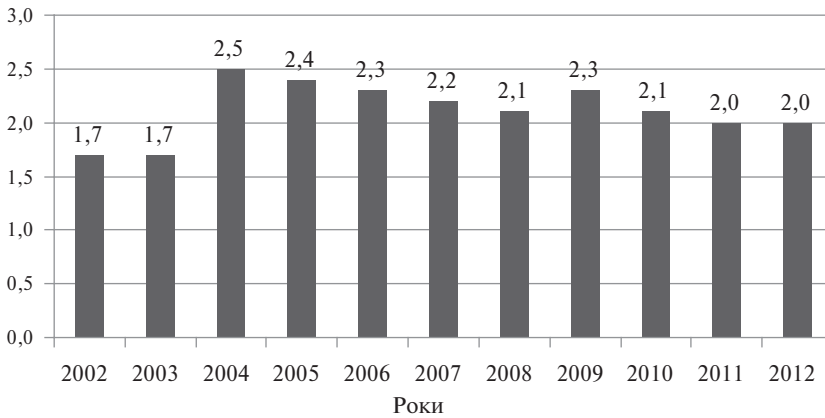
З кожним роком сільський туризм удосконалюється. Корінні мешканці села з метою заробітку пропонують туристам найрізноманітніші послуги спортивного, розважального, культурно-просвітницького характеру (піші та кінні прогулянки, автоподорожі, огляд пам'яток, відвідування старовинних сільських будинків, музеїв, історичних місць, спостереження дикої природи, релаксацію та ін.). Останнім часом набуває поширення залучення відпочиваючих до сільськогосподарських робіт – овочівництва, бджільництва, збирання винограду, фруктів, трав і грибів. Завжди цікавим для гостей є знайомство з місцевою кухнею, традиціями та культурною спадщиною [6, с. 162].

Аналіз карти сільського зеленого туризму в Україні доводить, що туристичні зони та маршрути тяжіють до найбільш цінних елементів екологічного каркасу України – чистих річок, лісових масивів, морського узбережжя, озер та водоймищ, а також до архітектурних комплексів малих міст та сіл. На сьогодні основними районами сільського зеленого туризму в Україні залишається курортна місцевість (зокрема Прикарпаття та Карпати). Особливо інтенсивно він розвивається в Карпатському регіоні – Івано-Франківській, Закарпатській і Львівській областях. Збільшується кількість «зелених» садиб також у Чернівецькій та Волинській областях. Такі садиби з'являються в центральній частині України: Київській, Черкаській та Вінницькій областях. Про перші кроки у цьому напрямі можна говорити у Запорізькій, Кіровоградській, Дніпропетровській, Донецькій та інших областях [8, с. 126–127].

Загалом, аналіз туристичних потоків свідчить про пріоритетний напрям розвитку в'їзного та внутрішнього туризму, який є важливим чинником підвищення якості життя

в Україні, утворення додаткових робочих місць, поповнення валютних запасів держави та підвищення її авторитету на міжнародній арені. Крім того, цей напрям позитивно впливає на збільшення надходжень до бюджету України від туристичної діяльності. Зокрема, у 2011 р. сума надходжень до бюджету від туристичної діяльності становила 1269,7 млн грн, у 2012 р. – 1516,1 млн грн, що на 19,5% більше від попереднього року [9].

Незважаючи на те, що в Україні спостерігається неухильне зростання як доходів від туризму, так і кількості туристів, які відвідали країну, ці показники в абсолютному вираженні порівняно з розвинутими країнами є майже найнижчими. Так, за даними Світової ради туризму та подорожей, у 2012 р. в Україні прямий внесок туризму до ВВП становив 3,6 млрд дол. (60-е місце), тоді як середньосвітовий показник – 17,2 млрд дол. Разом з тим, частка прямого внеску туризму до ВВП складала 2,2% (136-е місце) [2]. На превеликий жаль, упродовж останніх років загальна частка туристичної галузі в структурі ВВП країни залишається досить низькою, що свідчить про недостатній рівень використання туристичного потенціалу в Україні (рис. 2).

Джерело: [2].

Рис. 2. Частка прямих надходжень від туристичної сфери до ВВП України у 2002–2012 рр., %

Про недостатній рівень використання туристичного потенціалу в Україні свідчить також індекс конкурентоспроможності подорожей і туризму (Travel and Tourism Competitiveness Index). Рейтинг даного індексу ґрунтується приблизно на 80 показниках, які згруповано в 14 складових. Ці складові, у свою чергу, утворюють 3 субіндекси: регуляторне середовище в туристичному секторі, середовище та інфраструктура для бізнесу, а також людські, культурні та природні ресурси в секторі подорожей і туризму. Загалом за даним індексом у 2013 р. Україна отримала оцінку в 3,98 бала із семи можливих і посіла 76-е місце (найвище місце, яке займала Україна за період розрахунку Індексу) серед 140 країн світу. При цьому особливо хороші оцінки Україна отримала за такими показниками, як якість залізничної інфраструктури (24-е місце), щільність банкоматів (26-е місце), щільність фіксованого та мобільного зв'язку (44-е і 43-е місця), а також показник співвідношення купівельної спроможності (31-е місце у світі). Разом із тим, найгірша ситуація спостерігалася зі складовою державної політики та регулювання. Зокрема, перешкодами для зростання конкурентоспроможності туристичного сектору в економіці України вважалися низький захист прав власності (131-е місце) і негативний вплив регуляторного середовища на приплив прямих іноземних інвестицій (128-е місце), які у свою чергу обмежили число іноземних компаній на вітчизняному ринку (123-е місце). Во-

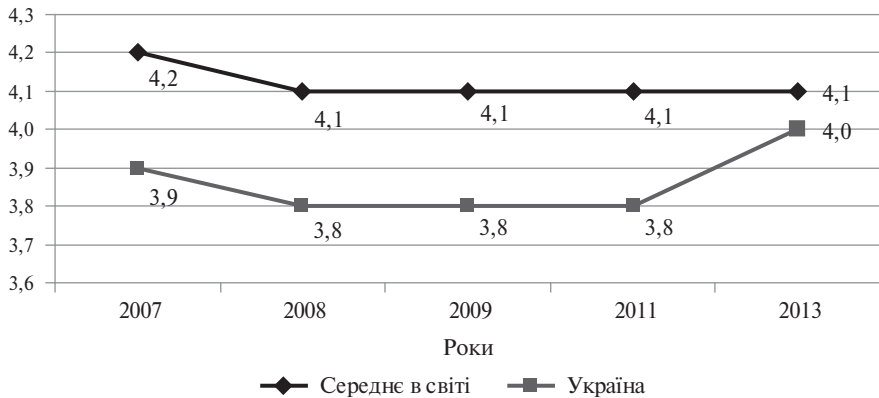
дночас відносно високі візові обмеження (101-е місце) і недостатня відкритість у двосторонніх угодах щодо авіаперевезень (114-е місце) обмежили приплив іноземних туристів до країни.

Крім зазначених факторів на конкурентоспроможність туристичної галузі в Україні негативно вплинули показники якості доріг (135-е місце) і довкілля (104-е місце), ефективності маркетингу в залученні туристів (109-е місце), ефективності національного законодавства (111-е місце) та його дотримання (114-е місце).

Причиною невисокої конкурентоспроможності туризму в Україні, за досліджуваним індексом, є також його неперіоритетність на порядку денному в уряді (126-е місце у світі). При цьому відносна величина бюджетних коштів, які виділяються на розвиток сектору, не поступається світовим лідерам (38-е місце), що свідчить про недостатню ефективність використання цих засобів.

За результатами індексу, низьке місце одержав і показник доброзичливого ставлення до іноземних туристів (127-е місце). Як виявилося, жителі України є далеко не найдоброзичливішими у світі щодо ставлення до іноземних туристів та демонструють, швидше, байдужість, ніж бажання збільшувати туристичні потоки в країну [10].

У цілому, в загальному рейтингу економічного розвитку туристичної сфери, Україна за всіма позиціями знаходилася нижче від середніх світових показників (рис. 3).

Джерело: [4].

Рис. 3. Динаміка позицій і значень України в індексі конкурентоспроможності подорожей і туризму протягом 2007–2013 рр.

Про низькі позиції України у світових рейтингах свідчать також дані Світової ради туризму та подорожей. За результатами досліджень, у 2012 р. прямий внесок туризму до зайнятості в Україні становив 385,5 тис. робочих місць, тоді як середньосвітовий – 793,7 тис. робочих місць [9].

Загалом, за даними досліджень, однією з головних перешкод ефективного розвитку туристичної галузі в Україні протягом останніх років залишається слабка туристична інфраструктура. Це підтверджують і статистичні дані. Так, кількість туристів, обслугованих суб'єктами туристичної діяльності України є незначною порівняно з масштабами в'їзного, виїзного та внутрішнього туризму (рис. 4).

Пояснюється це недостатньою кількістю готельного фонду, навіть попри щорічне його зростання. У свою чергу, нестача готельних номерів зумовлює дуже високі за міжнародними стандартами ціни на готельні послуги, які не завжди задовольняють потреби міжнародного туристичного потоку. Власне, це сприяє збільшенню кількості спеціалізованих засобів

розміщення туристів в Україні, які є дешевшими порівняно з готелями (за даними Державної служби статистики, в Україні у 2011 р. налічувалося 3162 готелів та 2720 спеціалізованих засобів розміщення, у 2012 р. – 3144 готелів та 2897 спеціалізованих засобів розміщення) [4].

Рис. 4. Порівняльна динаміка туристичних потоків в Україні у 2000–2013 рр.

Оцінюючи поточну організацію рекреаційного господарства України, можна твердити, що на світовому ринку туристичних послуг вона є незадовільною та неконкурентоспроможною. Так, основний матеріально-технічний комплекс є застарілим, 70% його інфраструктури потребує реконструкції та відновлення, рівень сервісу не відповідає міжнародним стандартам, індустрія розваг фактично не розвинена та не організована, пам'ятки культури та історії занедбані, низку проблем екологічного, соціального та економічного характеру не вирішено [11]. На сучасному стані туризму в Україні все ще позначається радянська практика організації туристичної галузі, спрямована на задоволення внутрішнього попиту та орієнтована на лікувально-реабілітаційну діяльність. Така спеціалізація сформувала інфраструктуру лікувальних закладів переважно фізіотерапевтичного спрямування, що є недоцільним у курортних зонах та не сприяє розвитку сфери відпочинку та розваг.

Ще однією проблемою української туристичної сфери виступає неефективне просування туристичних продуктів на світовому ринку та обмеженість відповідної інформації. Про це свідчить структура в'їзних туристичних потоків в Україну. Зокрема, у 2013 р. 90,7% іноземних туристів прибули з найближчих країн (Росії, Молдови, Білорусії, Польщі, Румунії, Угорщини, Словаччини), які традиційно приїждять в Україну з метою відпочинку чи відвідування знайомих і родичів, на всі інші туристичні напрями припадало лише 9,3% туристичних потоків. При цьому 73% всіх прибулих туристів відвідало Україну з приватною метою, туристичне ж спрямування відвідування мали на меті лише 4,1% туристів [4].

У сучасних умовах господарювання на розвиток туризму в Україні негативно впливає також напружена політична ситуація. На наш погляд, анексія Криму та події на Сході та Півдні України вже сьогодні вплинули на зниження розмірів в'їзних і внутрішніх туристичних потоків та на збільшення обсягів виїзного туризму. Адже частина українських туристів, яка надавала перевагу відпочинку біля моря, змушена їхати за кордон або відмовитися від такого виду відпочинку.

Висновки. Таким чином, незважаючи на значний потенціал, туристична галузь України має цілий ряд проблем, нагальне вирішення яких покращить перспективи її розвитку вже найближчим часом.

Аналізуючи перспективи розвитку туристичного бізнесу в Україні, насамперед необхідно підкреслити, що сучасний туризм – це сфера економіки та життєдіяльності суспільства, яка загалом тією чи іншою мірою інтегрує практично усі галузі. Саме це і повинно стати головним у формуванні нового державного підходу до туризму як галузі, пріоритетний розвиток якої може позитивно вплинути на економічний і соціальний стан країни, стимулювати важливі галузі економіки, сприяти зміцненню позитивного іміджу України на світовій арені.

Стратегічною метою розвитку туристичної галузі в Україні можна визначити створення конкурентоспроможного на світовому ринку туристичного продукту, здатного максимально задовольнити туристичні потреби населення країни, забезпечити на цій основі комплексний розвиток територій і їхніх соціально-економічних інтересів за збереження екологічної рівноваги та історико-культурного довілля. Програма дій, зорієнтована на досягнення цієї мети, повинна бути синхронізована із загальними темпами становлення ринкових механізмів і узгоджена з політикою структурних реформ в економіці, враховувати накопичений досвід розвитку туризму в світі, що створює сприятливі умови для опрацювання та розроблення відповідної нормативно-правової бази з питань туризму. Разом з тим, необхідно мінімізувати основні перепони, що перешкоджають розвитку туристичної галузі в Україні, а саме: чинники управлінського, економічного, екологічного, соціального та культурного характеру, а також підвищити рівень сервісу та створити відповідну інфраструктуру відпочинку і розваг.

Тільки виконання дій у комплексі щодо перспектив розвитку туристичної галузі в Україні сприятиме зростанню кількості іноземних туристів, а також збільшенню обсягів внутрішнього туризму.

Список використаних джерел

1. The Travel and Tourism Competitiveness Report 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www3.weforum.org/docs/WEF_TT_Competitiveness_Report_2013.pdf
2. Travel and Tourism Economic impact 2013 World [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.wttc.org/site_media/uploads/downloads/world2013_1.pdf
3. International tourism exceeds expectations with arrivals up by 52 million in 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://media.unwto.org/press-release/2014-01-20/international-tourism-exceeds-expectations-arrivals-52-million-2013>
4. Туризм [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
5. Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://static.rada.gov.ua/zakon/new/par_sl/sl0307113.htm
6. *Трілленберг Г.* Сільський туризм – важливий важіль економічного підйому депресивних територій / Г. Трілленберг // Вісник ТНЕУ. – 2012. – № 2. – С. 159–167.
7. Карпати.info [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.karpaty.info/ua/uk/zk/mk/mukachevo/hotels/rooms/>
8. *Арбузова Ю.В.* Перспективні напрями розвитку зеленого туризму в Україні / Ю.В. Арбузова, В.Д. Яковенко // Інформаційні технології в освіті, науці та виробництві. – 2013. – Вип. 3 (4). – С. 120–128.
9. Туризм – рушій соціально-економічного розвитку країни [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.lvivforum.com.ua/document/Gordiyenko.pdf>
10. Індекс конкурентоспроможності подорожей і туризму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://competitiveukraine.org/uploadfiles/reports/files/ukraine_inthe_world_2013_ukr_web_part2_2_travel.pdf

11. Сучасний стан і тенденції розвитку туристичної сфери в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.newbiznet.com.ua/index.php/ru/articles/80-market/335-2013-07-31-07-08-09>

References

1. The Travel and Tourism Competitiveness Report 2013, available at: http://www3.weforum.org/docs/WEF_TT_Competitiveness_Report_2013.pdf
2. Travel and Tourism Economic impact 2013 World, available at: http://www.wttc.org/site_media/uploads/downloads/world2013_1.pdf
3. International tourism exceeds expectations with arrivals up by 52 million in 2013, available at: <http://media.unwto.org/press-release/2014-01-20/international-tourism-exceeds-expectations-arrivals-52-million-2013>
4. Turyzm [Tourism], available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/> [in Ukrainian]
5. Ukrains'ka trudova migratsiya: stan, problemy ta shlyakhy ikh vyrishennya [Ukrainian labour migration: status, problems and ways of solutions], available at: http://static.rada.gov.ua/zakon/new/par_sl/sl0307113.htm [in Ukrainian]
6. *Trillenberh G.* Sil's'kyi turyzm – vazhlyvyi vazhil' ekonomichnogo pididomu depresyvnkh terytorii [Rural tourism is an important lever for economic recovery of depressed areas]. *Visnyk TNEU*, 2012, № 2, pp. 159–167 [in Ukrainian]
7. *Karpaty.info* [Karpaty.info], available at: <http://www.karpaty.info/ua/uk/zk/mk/mukachevo/hotels/rooms/> [in Ukrainian]
8. *Arbuzova Yu.V., Yakovenko V.D.* Perspektyvni napryamy rozvytku zelenogo turyzmu v Ukraini [Perspective directions for development of green tourism in Ukraine]. *Informatsiini tekhnologii v osviti, nauksi ta vyrobnytstvi* [Information technologies in education, science and production], 2013, Issue 3 (4), pp. 120–128 [in Ukrainian]
9. Turyzm – rushiiy social'no-ekonomichnogo rozvytku krainy [Tourism is the driving force for country's socio-economic development], available at: <http://www.lvivforum.com.ua/document/Gordiyenko.pdf> [in Ukrainian]
10. Indeks konkurentospromozhnosti podorozhei i turyzmu [The competitiveness index of travel and tourism], available at: http://competitiveukraine.org/uploadfiles/reports/files/ukraine_inthe_world_2013_ukr_web_part2_2_travel.pdf [in Ukrainian]
11. Suchasnyi stan i tendentsii rozvytku turystychnoi sfery v Ukraini [Current status and tendencies for tourism development in Ukraine], available at: <http://www.newbiznet.com.ua/index.php/ru/articles/80-market/335-2013-07-31-07-08-09> [in Ukrainian]

Отримано 21.03.14

Ангелко И.В., канд. экон. наук, ассистент кафедры международной экономики
Института предпринимательства и перспективных технологий
Национального университета «Львовская политехника»

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ ТУРИСТИЧЕСКОЙ ОТРАСЛИ В УКРАИНЕ

В статье на основе комплексного анализа определено современное состояние развития туристической отрасли в Украине, освещены ее особенности, проблемы и отражены перспективы развития в будущем как важного сектора экономики и социальной сферы.

Ключевые слова: туризм, туристический сектор экономики, занятость населения, государственная политика, государственное регулирование.

Anhelko I.V., Candidate of sciences (Economics) Institute of Enterprise and Advanced
Technologies National University Lviv Polytechnic

CURRENT SITUATION AND DEVELOPMENT PROSPECTS FOR TOURISM INDUSTRY IN UKRAINE

Based on the complex analysis the author shows current situation of tourism in the system of national economic complex of Ukraine, explains its peculiarities and reflects the prospects of development in future. It is shown that tourism in Ukraine, as well as in the world, becomes more important for both economy and social sector. The author generalizes the fact that despite considerable potential, tourism industry in Ukraine has many problems, solution of which will improve its development prospects in the near future.

Keywords: tourism, tourism industry, the tourism sector of the economy, employment, public policy and regulation.